ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΒΕΝΤΟΥΡΑ ΓΚΑΡΘΙΑ ΚΑΛΛΕΡΟΝ

ΣΚΛΗΡΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

ΕΣΑ στὸ πυκνὸ σκοτάδι τῆς νύχτας ἕνας ἄνθρωπος, τυλιγμένος σ' ἕνα φαρδὺ μαῦρο μανδύα, βγῆκε ἀπὸ τὸ παλάτι τῆς δόνας Μπλάνκας Πορτάλες, κύτταξε γύρω του κάπως φοβισμένα καὶ χάθηκε γρήγορα στὰ βάθη τοῦ ἔρημου δρόμου.

Τὴν ἴδια στιγμὴ δυὸ ἄλλοι ἄνθρωποι, κρυμμένοι ἐκεῖ κοντά, πλησίασαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, εἶπαν κάτι σιγανὰ μεταξύ τους κ' ἔπειτα χάθηκαν κ' αὐτοὶ μέσα στὸ σκοτάδι, τραβώντας γιὰ τὸ μέγαρο τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Τὸ Μεξικό, ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας τῶν ἐπαναστάσεων, κοιμόταν τώρα ἥσυχα, ὕστερα ἀπὸ τὶς ἀμαυρὲς τραχές, ποὺ εἶχαν φέρει στὴν ἐξουσία τὴ νέα Κυβέρνησι. Μὰ ὁ εἰρηνικὸς καὶ βαθὺς αὐτὸς ὕπνος του ἦταν φαινομενικός. Μέσα στὴν ἀπόλυτη σιωπὴ καὶ στὸ μυστηριῶδες σκοτάδι, οἱ νικημένοι συνωμοτοῦσαν κ' ἑτοιμάζανε τὴν ἀντεπανάστασι.

Οἱ δυὸ ἄγνωστοι, ποὺ εἶχαν τραβήξει μέσα στὴ ζοφερὴ νύχτα γιὰ τὸ προεδρικὸ μέγαρο, ὅταν ἔφτασαν κοντὰ σ' αὐτὸ στάθηκαν, σὰν νὰ περίμεναν κάποιο πρόσωπο. Ἐπέρασε ἔτσι μιὰ ὁλόκληρη ὥρα κ' ἔπειτα ἡ μεγάλη ἐξώσπορτα τοῦ μεγάρου ἄνοιξε γιὰ νὰ περάσῃ μιὰ ἀρχοντικὴ καρρότσα μὲ δυὸ ὑπέροχα μαῦρα ἄλογα. Τρία διαπεραστικὰ σφυρίγματα τότε ἀντήχησαν ἄξαφνα μέσα στὴ βαθειὰ σιωπή. Ἡ κλειστὴ καρρότσα στάθηκε ἀμέσως. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ ἀγνώστους ἔτρεξε γρήγορα κοντά της, ἔσκυψε ἀπὸ τὴν πορτιέρα της καὶ ψιθύρισε μὲ βραχνὴ κ' ἀπαίσια φωνή :

—Σενόρα, ὁ δὸν Ραμὸν Χουντάγκο, ἐδῶ καὶ μιὰ ὥρα, βγῆκε κρυφὰ ἀπ' τὸ παλάτι τῆς δόνας Μπλάνκας Πορτάλες. Τὸ ὕψος του ἦταν τίποτο, ποὺ ἔδειχνε καθαρὰ ὅτι εἶχε πάει σ' ἕνα ἐρωτικὸ ραντεβοῦ ἢ σὲ καμμιὰ συγκέντρωσι συνωμωτῶν !... Σκεφθῆτε κ' ἀποφασίστε, δόνα Χουάνα...

Ἕνας πνιγμένος στεναγμὸς πόνου καὶ λύσσας τοῦ ἀποκρίθηκε μέσα ἀπὸ τὴν ἅμαξα. Ἔπειτα μιὰ γυναικεία φωνὴ ποὺ ἔτρεμε, τοῦ εἶπε σιγανά :

—Εὐχαριστῶ... Ὁ δὸν Ραμὸν Χουντάγκο θὰ εἶχε πάει σὲ καμμιὰ συνωμοσία κατὰ τοῦ προέδρου... Μὴ σᾶς νοιάζει... Θὰ κανονίσω ἐγὼ τὴν ὑπόθεσι... Ἀντίος !

Ἡ ἀρχοντικὴ καρρότσα τράβηξε καὶ χάθηκε στὸ βάθος τῆς μαύρης λεωφόρου. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ὁ δὸν Ραμὸν Χουντάγκο συνελήφθη ἄξαφνα ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς του ἀντιπάλους ὡς ἀρχηγὸς συνωμοσίας κατὰ τῆς νέας κυβερνήσεως κ' ὕστερα ἀπὸ μιὰ γρήγορη δίκη στὸ ἐπαναστατικὸ δικαστήριο, καταδικάστηκε μαζὶ μὲ τοὺς συντρόφους του σὲ θάνατο !...

Ὁ δὸν Ραμὸν Χουντάγκο εἶχε διαμαρτυρηθῆ μ' ὅλες τὶς δυνάμεις γ' αὐτὴ σὴν κατηγορία, μὰ δὲν μποροῦσε νὰ δώσῃ καμμιὰ ἐξήγησι στοὺς δημίους του. Ἀρνήθηκε κατηγορηματικὰ ν' ἀποκαλύψῃ ποῦ εἶχε περάσει τὴ νύχτα ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποία οἱ δυὸ σπιγοῦνοι τῆς κυβερνήσεως τὸν εἶχαν δῆ νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὸ παλάτι τῶν Πορτάλες.

Ὁ δὸν Ραμὸν Χουντάγκο ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλείτερους γόητες τοῦ Μεξικοῦ. Ὅλες ἡ γυναῖκες τὸν ἀγαποῦσαν τρελλὰ κ' ἐκλιπαροῦσαν μὲ τὴ ματιά τους τὸν ἔρωτά του. Ἡ δόνα Χουάνα Γκονζάλες, ἡ ἐξαδέλφη τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, δὲν μπόρεσε ν' ἀντισταθῆ στὴ γοητεία του καὶ τὸν ἀγάπησε κ' αὐτὴ μ' ἕναν παράφορο καὶ μαρτυρικὸ ἔρωτα. Μὲ μιὰ ἀπείραγαστη ζήλεια τὸν ἤθελε δικό της, ἀποκλειστικὰ δικό της, ἕτοιμη νὰ τὸν ἐκδικηθῆ μ' ἕνα σκληρὸ κ' ἄγριο τρόπο, ὅπως ξέρουν νὰ ἐκδικοῦνται τοὺς ἄπιστους φίλους τους ἡ φλογερὲς Μεξικάνες. Ὁ δὸν Ραμὸν Χουντάγκο, ὡστόσο, εἶχε συνηθίσει σ' αὐτὲς τὶς εὔκολες ἐρωτικὲς περιπέτειες καὶ δὲν πρόσεχε πειὰ στὶς φοβέρες τῶν γυναικῶν. Προσπαθοῦσε μονάχα, κάθε φορὰ ποὺ φιχνόταν σὲ μιὰ καινούρια περιπέτεια, νὰ κρύβεται ὅσο μποροῦσε ἀπὸ τὰ θέματά του, γιὰ νὰ μὴν τὰ κάνῃ νὰ ὑποφέρουν. Μεταχειριζόταν μάλιστα κ' ἕνα ἔξυπνο τέχνασμα. Κατάφερνε νὰ τοὺς δίνῃ τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἐκεῖνα πρῶτα ἀποτραβιόντουσαν ἀπὸ κοντά του. Αὐτὸ τὸ παιγνίδι ὅμως, ὅσο κ' ἐπιδέξιο ἂν ἦταν, δὲν εἶχε ξεγελάσει τὴν ἀνέφοχη κ' ἐκδικητικὴ δόνα Χουάνα Γκονζάλες.

Ἡ δόνα Χουάνα ἀπὸ καιρὸ τώρα εἶχε ὑποψιαστεῖ ὅτι ὁ ἀγαπημένος της τὴν παρατοῦσε γιὰ μιὰ ἄλλη τρυφερὴ ἀγκαλιά. Ἡ πρώτη της δουλειὰ λοιπὸν ἦταν νὰ βάλῃ δυὸ κατασκόπους νὰ παραμονεύουν κάθε κίνησι, κάθε βῆμα, κάθε ἐπίσκεψη τοῦ δὸν Ραμόν, γιατί εἶχε καταλάβει ὅτι ἦταν ἐρωτευμένος μὲ τὴν δόνα Μπλάνκα Πορτάλες.

Μιὰ νύχτα τέλος ἔπιαβε ἐκεῖνο ποὺ ἤθελε κ' ἑτοίμασε τὴ σκληρή, τὴν ἀδυσώπητη ἐκδίκησί της. Ὕστερα ἀπὸ τὴν καταδίκη σὲ θάνατο τοῦ δὸν Ραμόν, πῆγε νὰ κάνῃ μιὰ ἐπίσκεψη στὸν ἐξάδελφό της κ' ἔπειτα, λαμπροχοπτώντας ἀπὸ τὴ χαρά, ξαναγύρισε στὸ μέγαρό της. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ τῆς ἀνήγγειλαν ὅτι εἶχε πάει γιὰ νὰ τὴν δῆ ἡ φίλη της δόνα Μπλάνκα Πορτάλες.

Ἡ δόνα Χουάνα προσποιήθηκε τὴν ἀδιάφορη κ' ἔτρεξε ἀμέσως νὰ ὑποδεχθῆ μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη τὴν ἀντίζηλό της. Μόλις ὅμως τὴν ἀντίκρυσε, στάθηκε τάχα κατάπληκτη καὶ τῆς εἶπε :

—Μπλάνκα, ἀγαπητή μου, γιατί εἶσαι τόσο χλωμή ; Τί ἔχεις ;...

—Ὦ ! Ἂν ἤξερες, Χουάνα, τὴν τραγωδία μου ! τῆς ἀπάντησε ἡ φίλη της. Εἶμαι ἡ πιὸ δυστυχισμένη γυναῖκα τοῦ κόσμου !...

—Μὰ τί συμβαίνει λοιπόν ;

—Πῶς, Χουάνα ; Δὲν ἔχεις καταλάβει ἀκόμη τίποτα ; Ἄκουσε τότε τὸ μυστικό μου : Ἀγαπᾶω τρελλά, παράφορα, τὸν δὸν Ραμὸν Χουντάγκο !... Μὰ κ' ὁ δὸν Ραμὸν εἶνε τρελλὰ ἐρωτευμένος μαζύ μου... Ὁ ἀγαπημένος μου εἶνε γιὰ μένα ἡ ζωή μου. Ὁ θάνατός του εἶνε καὶ δικός μου θάνατος... Μαντεύεις τώρα, Χουάνα, τὸν πόνο μου... Ὁ δὸν Ραμὸν καταδικάστηκε σὲ θάνατο ὡς συνωμότης. Μ' αὐτὸ εἶνε ψέμμα ! Εἶνε μιὰ συκοφαντία τῶν ἐχθρῶν του. Τὴ νύχτα ποὺ τὸν κατηγοροῦν ὅτι συνωμοτοῦσε, ἦταν μαζύ μου... Ναί, δὲν τὸ κρύβω... Ὁ δὸν Ραμὸν ἦταν μαζύ μου, στὴν ἀγκαλιά μου, στὸ παλάτι μου !... Χουάνα ! Βοήθησέ με νὰ τὸν σώσω... Ἐσὺ μπορεῖς, τὸ ξέρω, νὰ μὲ βοηθήσῃς.... Εἶσαι ἡ καλύτερη φίλη μου... Πήγαινέ με στὸν ἐξάδελφό σου γιὰ νὰ τοῦ ὁμολογήσω τὴν ἀλήθεια. Ὁ πρόεδρος εἶνε δίκαιος, θὰ μὲ καταλάβῃ καὶ θὰ τοῦ δώσῃ χάρι. Ἔπειτα θὰ τοῦ ὑποσχεθῶ ὅτι ὁ δὸν Ραμὸν θὰ φύγῃ ἐξόριστος μαζύ μου... Ναί, θὰ φύγουμε μαζὺ ἀπὸ τὸ Μεξικό, γιὰ νὰ μὴ τὸν φοβοῦνται πειὰ οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοί του... Χουάνα, σὲ ἱκετεύω ! Ἔχω ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴ φιλία σου. Εἶσαι πανίσχυρη, Χουάνα !... Ὁ πρόεδρος εἶνε ἐξάδελφός σου !... Σῶσε με, λοιπόν !... Ὁ δὸν Ραμὸν κ' ἐγὼ θὰ σοῦ χρωστᾶμε τὴ ζωή μας !... Θὰ σοῦ ἔχουμε αἰώνια εὐγνωμοσύνη !...

Ἡ δόνα Χουάνα Γκονζάλες ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά της τὴ δόνα Μπλάνκα καὶ σκούπισε μὲ τὸ μυρωμένο μαντῆλι της τὰ δάκρυά της.

—Μπλάνκα, ἀγάπη μου, μὴν ἀπελπίζεσαι, τῆς εἶπε. Θὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ... Ξέρεις πόσο σ' ἀγαπάω. Μὰ δὲν εἶνε καμμιὰ ἀνάγκη νὰ μιλήσῃς στὸν πρόεδρο ἡ ἰδία. Γιατί νὰ ἐκτεθῆς ; Ἀπόφυγε, ἀφοῦ μπορεῖς, αὐτὴ τὴν ταπείνωσι. Ἄφησε νὰ τοῦ μιλήσω ἐγώ... Ξέρω τί πρέπει νὰ τοῦ πῶ... Μὴ σὲ νοιάζει... Θὰ τοῦ ζητήσω τὴ χάρι τοῦ δὸν Ραμὸν Χουντάγκο καὶ νάσαι βέβαιη πὼς θὰ τὴν πετύχω. Ὁ ἐξάδελφός μου δὲν μοῦ ἀρνιέται τίποτα. Ξέρει ὅτι τὸν λατρεύω καὶ γι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ κάνῃ γιὰ μένα τὴ μεγαλείτερη θυσία !...

—Χουάνα, πόσο μὲ παρηγοροῦν τὰ λόγια σου ! φώναξε κλαίγοντας ἡ δόνα Μπλάνκα Πορτάλες. Ἤξερα τὴ χρυσὴ καρδιά σου καὶ γι' αὐτὸ ἔτρεξα νὰ μὲ βοηθήσῃς.

—Μεῖνε ἥσυχη, Μπλάνκα. Θὰ φροντίσω ἐγὼ γιὰ τὸν ἀγαπημένο σου. Μὴ σὲ νοιάζει...

Ἡ δόνα Μπλάνκα Πορτάλες ἀγκάλιασε τρυφερὰ τὴ φίλη της, τὴν φίλησε πολλὲς φορὲς στὸ πρόσωπο κ' ἔπειτα κλαίγοντας ἀπὸ τὴ συγκίνησι, γύρισε πάλι στὸ παλάτι της. Ἔπειτα, μὲ μιὰ θανάσιμη ἀγωνία, περιμένε, ὥρα μὲ τὴν ὥρα, νὰ μάθῃ τὴ χαριόσυνη εἴδησι ἀπὸ τὴ δόνα Χουάνα. Μὰ ἡ μέρα πέρασε, πέρασε κ' ἡ νύχτα καὶ μονάχα τὸ πρωῒ παρουσιάσθηκε μπροστά της ἕνας ὑπηρέτης ἀπὸ τὸ μέγαρο τῆς φίλης της. Στὸ χέρι του κρατοῦσε ἕνα φάκελλο. Ἡ δόνα Μπλάνκα Πορτάλες μ' ἕνα ξεφωνητὸ χαρᾶς τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὰ χέρια του, τὸν ἄνοιξε νευρικὰ κ' ἔβγαλε ἀπὸ μέσα τὸ ἀκόλουθο γράμμα :

«Ἀγαπημένη μου κ' ἀπαρηγόρητη Μπλάνκα.

»Ἀπὸ κάποιο τραγικὸ λάθος τοῦ γραμματέως μου, τὸ ὄνομα τοῦ δὸν Ραμὸν Χουντάγκο, στὴν αἴτησι τῆς χάριτος ποὺ τοῦ εἶπα νὰ συντάξῃ γιὰ νὰ τὴν ὑπογράψῃ ὁ ἐξάδελφός μου, ἀντικατεστάθη ἀπὸ τ' ὄνομα τοῦ συνωμότου δὸν Ραμὸν Χουντέρα. Ὁ πρόεδρος ὑπέγραψε τὴν αἴτησι τῆς χάριτος κ' ὅπως μαντεύεις τώρα, ὁ ἄτυχος φίλος σου τουφεκίστηκε χθὲς τὸ βράδυ ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸ ἀπόσπασμα... Συγχώρησέ με !... Δὲν φταίω ἐγώ, Μπλάνκα...

»Ἡ φίλη σου

Χουάνα»

Ἡ δόνα Μπλάνκα Πορτάλες ἔγινε κατάχλωμη καὶ μ' ἕνα οὐρλιασμὸ ἀπείραγαστης ἀγωνίας σωριάστηκε λιπόθυμη στὴ μέση τοῦ σαλονιοῦ της. Εἶχε καταλάβει πειὰ ὅτι ἡ δόνα Χουάνα Γκονζάλες ἦταν ἡ ἀντίζηλός της κ' ὅτι τοὺς εἶχε ἐκδικηθῆ σκληρὰ μὲ τὸν πιὸ σατανικὸ τρόπο ποὺ μπορεῖ νὰ φανταστῆ μιὰ γυναῖκα. Ὄχι μόνο εἶχε κατηγορήσει τὸν δὸν Ραμὸν Χουντάγκο ὡς συνωμότη κ' εἶχε πετύχει τὴν καταδίκη του σὲ θάνατο, ἀλλὰ εἶχε ἐμπιστευθεῖ κ' αὐτὴν νὰ τὸν βοηθήσῃ στὴν τελευταία στιγμή, ζητῶντας χάρι ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ δόνα Χουάνα Γκονζάλες, σὰν φλογερὴ καὶ παράφορη Μεξικάνα, δὲν μποροῦσε νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἀπιστία τοῦ φίλου της...

Ἡ δόνα Μπλάνκα σωριάστηκε λιπόθυμη...

ΒΕΝΤΟΥΡΑ ΓΚΑΡΘΙΑ ΚΑΛΛΕΡΟΝ